

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Електронне видання

**МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
ТА ЗАВДАННЯ**

**ДЛЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»

**Харків
2019**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Електронне видання

**МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
ТА ЗАВДАННЯ
ДЛЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

для студентів другого (магістерського)
освітньо-кваліфікаційного рівня
галузі знань 08 «Право»
спеціальності 081 «Право»

Харків
2019

Методичні матеріали та завдання для практичних занять і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Виконавче провадження» для студентів другого (магістерського) освітньо-кваліфікаційного рівня галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» / уклад.: Д. М. Сібільов, А. Ю. Каламайко, О. В. Єгорова. Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2019. 37 с.

У к л а д а ч і : Д. М. Сібільов,
А. Ю. Каламайко,
О. В. Єгорова

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2019

ВСТУП

Навчальний курс «Виконавче провадження» передбачає вивчення основних питань виконавчого провадження як самостійної галузі права.

Практичні заняття проходять у формі виконання завдань та складання документів. Підготовка до них неможлива без попередньої самостійної роботи студентів, адже кожен має опанувати нормативну базу і рекомендовану літературу, доопрацювати конспекти лекцій. Виконання завдання потребує уважного вивчення ситуації, юридичного аналізу наведених обставин, відповідей на всі теоретичні і практичні запитання та їх викладення письмово у вигляді розгорнутих, обґрунтованих і мотивованих рішень з посиланням на певні норми права. Складання документів виконавчого провадження ґрунтується на вимогах чинного законодавства.

На практичних заняттях перевіряється ступінь засвоєння студентами теорії виконавчого провадження з відповідних питань, знання законодавства й практики його застосування. Підсумковою формою контролю знань є іспит.

У результаті вивчення виконавчого провадження студенти повинні:

- *знати* функції виконавчого провадження; суть і значення процесуальної форми виконавчого провадження; джерела виконавчого провадження; правовий статус суб'єктів виконавчого провадження, їх права та обов'язки; чинні норми законодавства, які регулюють виконавче провадження; зміст правових інститутів; суть процесуальних актів виконавчого провадження;

- *розуміти* процесуальні особливості виконання рішень судів ті інших органів;

- *вільно орієнтуватися* у системі законодавства, що регулює виконавче провадження;

- *уміти* правильно тлумачити та застосовувати норми законодавства, яке регулює виконавче провадження; складати документи виконавчого провадження; аргументувати власну точку зору та прийняти за конкретним завданням рішення.

2. ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Поняття та система виконавчого провадження

Питання для обговорення

1. Загальні і спеціальні положення Закону України «Про виконавче провадження».
2. Принципи виконавчого провадження.
3. Суб'єкти виконавчого провадження.
4. Виконавче провадження в системі цивільної юрисдикції.

1. У рамках виконавчого провадження державний виконавець о 23 годині прибув на місце проживання боржника для опису майна та накладення арешту. Боржник відмовився впускати державного виконавця в квартиру, посилаючись на пізній час. Через 15 хвилин державний виконавець повернувся з представником ЖЕКу, який зламав замок на дверях.

Державний виконавець увійшов до квартири та провів опис майна, а саме: телевізора, комп'ютера, письмового столу, скрипки та пральної машинки на загальну вартість 30 тис. грн. Боржник просив державного виконавця виключити з акта опису та арешту: комп'ютер, оскільки той потрібен йому для роботи, запропонувавши замість нього описати холодильник; скрипку, оскільки та належить не йому, а його племіннику; деякі інші речі, оскільки загальна сума боргу складає лише 20 тис. грн. Державний виконавець залишив клопотання боржника без задоволення.

Чи було допущено порушення принципів виконавчого провадження?

2. Боржник Жолкевський у рамках виконавчого провадження, відкритого відділом державної виконавчої служби Харківського міського управління юстиції, звернувся з клопотанням до державного виконавця про вручення йому всіх документів польською мовою, яка є для нього рідною. Державний виконавець відмовив у задоволенні клопотання,

посилаючись на те, що пошук перекладача затягне процес виконання, що порушить принцип оперативності.

Представник Жолкевського оскаржив відмову державного виконавця, зазначивши про порушення з боку останнього принципу державної мови провадження.

Дайте юридичну оцінку дії державного виконавця, боржника та його представника з позиції принципів виконавчого провадження. Чи змінилась би вона, якби клопотання було про вручення документів російською мовою?

3. Районним відділом державної виконавчої служби Хустського районного управління юстиції під час здійснення примусового виконання було виявлено майно боржника на території Рахівського районного управління юстиції. У зв'язку із цим державний виконавець направив стягувачу пропозицію про авансувати витрати на організацію та проведення виконавчих дій на території іншого органу державної виконавчої служби. Заявник відмовився здійснити таке авансування, після чого державний виконавець повернув виконавчий документ стягувачу на підставі п. 4 ч. 1 ст. 37 Закону України “Про виконавче провадження”.

Проаналізуйте дії державного виконавця та стягувача на відповідність чинному законодавству. Чи було порушено принципи виконавчого провадження?

4. Відповідно до акта опису та арешту майна за участі представників боржника та стягувача державним виконавцем було проведено опис майна (борошна) із вказанням його ринкової вартості. Однак в той же день державний виконавець виніс постанову про проведення оцінки майна суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання, оскільки вирішив, що оцінка майна для нього є ускладненою. Боржник оскаржив дії державного виконавця в частини призначення оцінювача до місцевого загального суду. Суд визнав дії державного виконавця такими, що суперечать закону, та скасував постанову про проведення оцінки.

Чи правомірно діяв державний виконавець? Чи

правильно вирішена скарга судом? У яких випадках залучається суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання? Хто може ним бути?

5. Прокурор звернувся із заявою про ознайомлення з матеріалами виконавчого провадження, відкритого в інтересах Назарової. Державний виконавець відмовив у задоволенні заяви, зазначивши, що прокурор не є учасником виконавчого провадження, а саме виконавче провадження було відкрите за заявою Назарової.

Які підстави та порядок участі прокурора у виконавчому провадженні? Дайте юридичну оцінку ситуації.

6. Державний виконавець у процесі виконавчого провадження направив запит до державного реєстратора стосовно надання інформації про належність боржнику нерухомого майна. Державний реєстратор відмовився виконувати вимоги державного виконавця, зазначивши, що вимога державного виконавця надати інформацію на безоплатній основі є незаконною, а тому вимагав оплатити його роботу по наданню витягу з Державного реєстру речових прав.

До якої групи суб'єктів належить державний реєстратор? Чи законні дії державного виконавця та державного реєстратора?

2. Моделі виконавчого провадження (колоквіум)

Питання для обговорення

1. Публічно-правова модель виконавчого провадження.
2. Приватноправова модель виконавчого провадження.
3. Змішана модель виконавчого провадження.

3. Джерела виконавчого провадження

Питання для обговорення

1. Поняття та види джерел виконавчого провадження.
2. Вплив судової практики на норми виконавчого провадження.

7. Федоров звернувся до державної виконавчої служби з виконавчим листом та заявою про відкриття виконавчого провадження. Розглянувши надані йому документи, державний виконавець з'ясував, що у виконавчому листі відсутній індивідуальний ідентифікаційний номер боржника (фізичної особи) і на цій підставі відмовив у відкритті виконавчого провадження.

Надайте юридичну оцінку ситуації. Якими нормами повинен керуватися державний виконавець при здійсненні своєї діяльності?

8. На виконання рішення Київського районного суду м. Харкова видано виконавчий лист, за яким мало бути стягнуто з Гриненка на користь Климова заборгованість у розмірі 8 450 грн. Климов звернувся із вказаним листом та заявою про відкриття виконавчого провадження до Московського відділу державної виконавчої служби м. Харкова ГТУЮ у Харківській області, за місцем проживання боржника. Державний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження. Вважаючи таку відмову незаконною, Климов вирішив її оскаржити в судовому порядку.

Оскільки відділ державної виконавчої служби знаходився на території, що підсудна Московського районному суду м. Харкова, то саме до цього суду звернувся зі скаргою Климов. Однак судом було повернуто скаргу із зазначенням, що оскільки оскаржується дії суб'єкта владних повноважень, то потрібно звертатись до Окружного адміністративного суду м. Харкова.

Проаналізуйте ситуацію та з'ясуйте, до якого суду

можуть бути оскаржені дії чи бездіяльність державного виконавця.

9. Громадянин Пилипенко звернувся за захистом своїх прав до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ). Розглянувши скаргу, ЄСПЛ встановив порушення з боку України та ухвалив відповідне рішення. Після набуття рішенням статусу остаточного з Міністерства юстиції України до Державної виконавчої служби надійшов лист, у якому зазначено про набуття рішенням статусу остаточного та вказано вимогу відкрити відповідне виконавче провадження. Розглянувши матеріали, державний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження, оскільки відповідно до ст. 26 Закону України «Про виконавче провадження» виконавче провадження відкривається за заявою стягувача, а такої заяви від нього не надійшло.

Дайте юридичну оцінку діям державного виконавця та Міністерства юстиції України.

10. Івано-Франківський міський суд Івано-Франківської області в адміністративній справі за позовом Карпенка до Департаменту соціальної політики виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради про визнання дій неправомірними та зобов'язання виплатити недоплачені кошти на щорічну допомогу на оздоровлення за 2011 р. виходячи з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої Законом України «Про державний бюджет» на момент виплати, постановив, стягнути із Департаменту соціальної політики виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради щорічну допомогу на оздоровлення за 2011 р. у сумі 5 615 грн.

Карпенко звернувся до державної виконавчої служби із заявою про відкриття виконавчого провадження, однак державний виконавець відмовив у цьому, виходячи з того, що виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган, здійснюється тим відділенням державної казначейської служби України, в якому обслуговується боржник.

Карпенко звернувся до органів державної казначейської служби, однак останні зазначили, що виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за якими є державний орган, державне підприємство, юридична особа, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», тобто державною виконавчою службою.

Надайте вичерпну юридичну консультацію Карпенку із урахуванням чинного законодавства та судової практики.

11. Державним виконавцем Першого Малиновського відділу ДВС Одеського МУЮ 25 лютого 2016 р. відкрито виконавче провадження про стягнення з Ільченко на користь Губарева заборгованості за договором позики та направлено відповідну постанову боржникові. У постанові останньому було запропоновано добровільно виконати вимоги виконавчого документа в строк до 4 березня 2016 р. та попереджено, що в разі невиконання рішення в наданий строк його виконання буде здійснено в примусовому порядку зі стягненням виконавчого збору в розмірі 10% від суми стягнення та витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій. Після спливу строку для добровільного виконання постановою державного виконавця від 4 березня 2016 р. стягнуто з боржника виконавчий збір у розмірі 4358 грн 94 к.

Ільченко під час вчинення правочину у вересні 2016 р. дізналася про накладення арешту на майно та заборону його відчуження. Для врегулювання ситуації вона звернулася до державної виконавчої служби. На думку Ільченко, накладення арешту на майно та стягнення виконавчого збору є незаконним, оскільки у зв'язку з порушенням вимог ч. 1 ст. 31 Закону «Про виконавче провадження» вона не була своєчасно повідомлена про відкриття виконавчого провадження і проведення виконавчих дій. Постанова була направлена поштою звичайним листом та згідно з відміткою на конверті надійшла на пошту 30 березня 2016 р. Після отримання постанови про відкриття виконавчого провадження від 25 лютого 2016 р. звичайною поштою вона 21 квітня 2016 р. сплатила заборгованість перед Губаревим у

розмірі 45589 грн 41 коп. на розрахунковий рахунок Малиновського відділу ДВС Одеського МУЮ.

У відповідь державний виконавець зазначив, що згідно з копією меморіального ордеру від 21 квітня 2016 р. Ільченко, дійсно, сплатила на рахунок першого Малиновського відділу ДВС Одеського МУЮ кошти в розмірі 45589 грн 41 к. Грошова сума 45589 грн 41 к., яку Ільченко сплатила 21 квітня 2011 р., була розподілена так: стягувачу – 41577 грн 32 к. (при сумі боргу за рішенням суду 45589 грн 41 к.), витрати по провадженню 50 грн, виконавчий збір – 3962 грн 09 к. У зв'язку з неповною сплатою суми боргу постановою від 2 серпня 2016 р. було накладено арешт на майно Ільченко і заборонено здійснювати в межах стягнення його відчуження.

Проаналізуйте ситуацію, враховуючи норми чинного законодавства та судової практики.

12. Рішенням Марганецького міського суду Дніпропетровської області від 4 лютого 2015 р. стягнуто солідарно з ДП «Трансмаш» на користь Соколова 200 тис. грн на відшкодування моральної шкоди. Старший державний виконавець Кіровського відділу державної виконавчої служби Дніпропетровського міського управління юстиції (далі – Кіровське ВДВС Дніпропетровського МУЮ) 7 травня 2015 р. прийняв постанову про відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого листа, виданого згідно із зазначеним судовим рішенням, та надав строк до 13 травня 2015 р. для добровільного виконання постанови. 13 травня 2015 р. ДП «Трансмаш» перерахувало на користь Соколова 166 тис. 243 грн 60 коп. та на користь держави обов'язковий платіж у розмірі 337 тис. 56 грн 40 коп. відповідно до вимог ст. 168 Податкового кодексу України. Не роблячи жодних примусових дій по виконанню рішення суду від 4 лютого 2015 р., старший державний виконавець Кіровського ВДВС Дніпропетровського МУЮ 6 листопада 2015 р. прийняв постанову про стягнення виконавчого збору в розмірі 3 тис. 375 грн 64 коп.

Не погодившись із постановою, ДП «Трансмаш» звернулось до місцевого загального суду зі скаргою про

визнання неправомірною бездіяльності Кіровського ВДВС Дніпропетровського МУЮ та зобов'язання закрити виконавче провадження.

Суд першої інстанції, розглянувши справу, постановив ухвалу про закриття її провадження, виходячи з того, що справа не підлягає розгляду в порядку цивільного судочинства, оскільки справи щодо оскарження постанов державного виконавця про стягнення виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій і накладенням штрафу, прийнятих у виконавчих провадженнях щодо примусового виконання судових рішень у цивільних справах, належать до компетенції адміністративних судів.

Чи правомірні дії суду першої інстанції? Яким чином розмежується компетенція загальних та адміністративних судів при розгляді питань щодо оскарження дій чи бездіяльності державного виконавця?

4. Юридичні факти в системі виконавчого провадження

Питання для обговорення

1. Поняття та сутність юридичних фактів у виконавчому провадженні.

2. Фіксація юридичних фактів у виконавчому провадженні.

13. Державний виконавець запросив сусідів боржника бути понятими під час опису його майна. Поняті відмовились підписувати акт опису та арешту майна на тій підставі, що вони не бачили дій, які державний виконавець вчиняв у сусідній кімнаті.

Які помилки були допущені при вчиненні процесуальних дій? Які наслідки таких помилок?

14. Бондаренко рекомендованим листом надіслав до Київського відділу державної виконавчої служби м. Харкова

ГТУЮ у Харківській області виконавчий лист про стягнення з ТОВ «А» заборгованості із заробітної плати. Державний виконавець, з'ясувавши, що ТОВ «А» знаходиться в Московському районі м. Харкова, повернув йому документи без ухвалення постанови, зазначивши в супровідному листі про помилку у визначенні підвідомчості.

Проаналізуйте ситуацію. Які документи мають бути подані заявником для відкриття виконавчого провадження? Як слід було діяти заявнику і державному виконавцю?

15. Під час виконання судового рішення державним виконавцем було вирішено провести опис та арешт майна боржника. У день та час, призначені державним виконавцем для проведення арешту, представник боржника (юридичної особи), який був повідомлений про день, час та місце проведення виконавчих дій, не з'явився.

Як має діяти державний виконавець: а) у даному разі; б) якщо не з'явився один з понятих і суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання? Чи вправі в цьому разі державний виконавець проводити арешт майна боржника?

16. Під час примусового виконання наказу господарського суду юрист підприємства заявив клопотання про допуск його до виконавчого провадження як представника боржника. Державний виконавець відмовив у задоволенні такого клопотання, зазначивши, що в наданій юристом довіреності немає спеціального зазначення про можливість представництва інтересів підприємства у виконавчому провадженні. Юрист вважає таку відмову неправомірною, оскільки він є єдиним юристом підприємства-боржника.

Хто правий у цій ситуації? Як оформлюються права представників?

17. У рамках примусового виконання судового рішення державний виконавець повинен був вилучити у боржника автомобіль для передання його заявникові. Вказаний автомобіль знаходився на охоронюваній стоянці, сторож якої

відмовився його передавати державному виконавцеві. На думку сторожа, оскільки він несе відповідальність за схоронність ввіреного йому автомобіля, то він має право передавати його тільки тій особі, яка поставила транспорт на стоянку.

Як діяти державному виконавцеві?

18. Для примусового виконання до Державної виконавчої служби надійшло посвідчення КТС про стягнення заробітної плати. Державний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження, посилаючись на те, що посвідчення КТС не містило такого обов'язкового реквізиту, як печатка. Представник КТС, оскаржуючи відмову у відкритті виконавчого провадження, повідомив, що КТС не є юридичною особою, а тому не має печатки.

Як слід вирішити дану ситуацію? Які обов'язкові реквізити виконавчого документа?

5. Відповідальність суб'єктів виконавчих правовідносин

Питання для обговорення

1. Цивільно-правова відповідальність.
2. Адміністративно-правова відповідальність.
3. Кримінально-правова відповідальність.

19. Судовим рішенням Петренка було зобов'язано знести самочинно збудований кіоск. Після відкриття виконавчого провадження боржників було надано можливість самостійно виконати рішення, однак після спливу строку на добровільне виконання вказаний кіоск залишився на місці. Для уникнення подальших ускладнень державний виконавець викликав боржника, однак останній проігнорував виклик.

Які дії має вчинити державний виконавець? Чи можна притягнути боржника до юридичної відповідальності?

20. Рішенням суду Майстренка було поновлено на роботі на посаді економіста ТОВ “Б” та присуджено заробітну плату за час вимушеного прогулу. Після відкриття виконавчого провадження на виконання вказаного рішення Майстренко звернувся до свого роботодавця, розраховуючи на його добровільне виконання, однак за наказом директора ТОВ “Б” охорона не пропустила його на об’єкт. Одночасно директор звернувся до юриста з проханням роз’яснити, які наслідки можуть настати у разі невиконання рішення.

Надайте юридичну консультацію по справі.

21. На підставі виконавчого листа державний виконавець прибув на місце проживання боржника для накладення арешту на майно. Боржник відмовився впустити державного виконавця, за що останнім було накладено штраф у розмірі 500 грн.

Чи правомірні дії державного виконавця? Хто та в якому порядку має право накладати штрафи за невиконання вимог державного виконавця?

22. У межах виконавчого провадження про стягнення з Капранова грошової суми державний виконавець наклав арешт на автомобіль, який належить боржнику. Оскільки місцезнаходження автомобіля було невідомим, матеріали надіслано до Національної поліції. У подальшому державний виконавець встановив, що в результаті втрати постанови в канцелярії Національної поліції арешт не був реально накладений, автомобіль не було поставлено в розшук, а Капранов за цей час продав автомобіль іншій особі. На цій підставі державний виконавець наклав штраф на начальника управління Національної поліції.

Начальник управління звернувся до начальника Головного територіального управління юстиції із заявою про скасування штрафу, посилаючись на наступні обставини. По-перше, постанова державного виконавця була втрачена не ним, а співробітником канцелярії; по-друге, він не є учасником виконавчого провадження стосовно Капранова. Таким чином,

штраф на нього не може бути накладено.

Проаналізуйте ситуацію. Чи є в даному разі Національна поліція учасником виконавчого провадження? Якщо так, то начальник чи працівник канцелярії повинен відповідати за втрату документа та невиконання законних вимог державного виконавця?

28. Відповідно до судового наказу місцевого суду в рахунок погашення заборгованості за комунальні послуги з Чурсіна стягнуто 1 340 грн. У рамках відкритого виконавчого провадження Чурсіну було запропоновано добровільно сплатити зазначену суму. Оскільки, на думку Чурсіна, ніяких боргів за надання комунальних послуг за ним не було, він вирішив проігнорувати вказану пропозицію державного виконавця.

Які наслідки ухилення від виконання судового рішення майнового характеру?

29. У рамках виконавчого провадження боржникові було направлено постанову про відкриття виконавчого провадження від 12 серпня 2015 р., у якій зазначено про необхідність сплати заборгованості за кредитним договором у розмірі 11 240 грн та аліментів. Боржник добровільно рішення не виконав, у зв'язку з чим державним виконавцем розпочато процедуру примусового виконання рішення та, зокрема, винесено постанову про арешт коштів боржника.

Станом на 25 березня 2016 р. від боржника не надійшло жодного платежу за аліментами чи іншими зобов'язаннями. Крім того, державному виконавцеві стало відомо про відкриття боржником нових рахунків у банківських установах.

Які вимоги законодавства порушив боржник? Яка відповідальність за вказані порушення?

6. Межі майнових стягнень

Питання для обговорення

1. Майнові стягнення з фізичних осіб.
2. Майнові стягнення з юридичних осіб.
3. Майнові стягнення з держави, державних установ та державних підприємств.

30. Державним виконавцем Другого Малиновського ВДВС ОМУЮ за заявою ПАТ «УСК “ГАРАНТ-АВТО”» від 17 вересня 2014 р. відкрито 19 вересня 2014 р. виконавче провадження з виконання наказу № 10/17-3202-2013, виданого 1 листопада 2013 р. господарським судом Одеської області, на примусове виконання рішення від 17 жовтня 2013 р. № 10/17-3202-2013, яким боржнику надано строк на добровільне виконання рішення суду до 26 вересня 2014 р.

До Другого Малиновського ВДВС Одеського МУЮ 21 вересня 2014 р. надійшла заява голови ліквідаційної комісії Товариства з обмеженою відповідальністю «Лізингова компанія ГАРАНТ» (далі – ТОВ), у якій останній повідомив, що відповідно до рішення загальних зборів учасників ТОВ від 27 липня 2013 р. було прийнято рішення про припинення юридичної особи, початок ліквідаційної процедури та призначена ліквідаційна комісія. У заяві містилось прохання передати ліквідаційній комісії ТОВ усі виконавчі документи, які передані до Другого Малиновського ВДВС Одеського МУЮ. До заяви додано копію витягу з ЄДР юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, а також копію протоколу загальних зборів учасників ТОВ від 27 липня 2013 р. № 234.

Державний виконавець 24 вересня 2014 р. виніс постанову про закінчення виконавчого провадження.

Чи правомірні дії державного виконавця?

31. В. звернулася до суду із заявою, в якій просить визнати протиправною відмову відповідача у прийнятті до виконання виконавчого документа та зобов'язати Управління Державної

казначейської служби України прийняти до виконання та виконати виконавчий лист, виданий Овруцьким районним судом 22 жовтня 2015 р. на виконання рішення Овруцького районного суду від 12 серпня 2015 р., про стягнення з Управління Пенсійного фонду України в Овруцькому районі на її користь не одержаної за життя її померлим чоловіком пенсії.

Постановою Овруцького районного суду Житомирської області від 23 квітня 2016 р. позов В. задоволено частково. Постановлено визнати протиправною відмову Управління Державної казначейської служби України в Овруцькому районі Житомирської області від 4 березня 2016 р. за № 05-08-1/799 у прийнятті до виконання виконавчого листа, виданого Овруцьким районним судом Житомирської області 22 жовтня 2015 р., по справі № 286/2555/15-ц про стягнення з Управління Пенсійного фонду України в Овруцькому районі Житомирській області на її користь коштів.

Апеляційна скарга мотивована тим, що суд першої інстанції, приймаючи рішення у справі, не дав правової оцінки тому, що в органах Казначейства відкриті рахунки органів Пенсійного фонду лише для зарахування коштів єдиного внеску, а не для отримання фінансування та проведення видатків, зокрема щодо оплати пенсій, підвищення пенсій непрацюючим пенсіонерам, додаткової пенсії за шкоду, заподіяну здоров'ю, тощо. Фінансування пенсійних виплат та видатків на утримання органів Пенсійного фонду України проводяться не через рахунки в органах Казначейства, а через рахунки, відкриті в банках (відповідно до п. 2 ст. 76 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», яким передбачено, що кошти Пенсійного фонду зараховуються на єдиний рахунок Пенсійного фонду і зберігаються на окремих рахунках територіальних органів Пенсійного фонду в уповноваженому банку).

Чинним законодавством, як зазначено в апеляційній скарзі, не передбачено повноважень органу Казначейства на здійснення списання коштів з рахунків боржника, відкритих у банківських установах, натомість дані права мають органи Державної виконавчої служби відповідно до положень Закону

України «Про виконавче провадження».

Чи підлягає апеляційна скарга задоволенню? Надайте аргументацію з посиланням на рішення ЄСПЛ.

32. За заявою КП “ХТМ” було відкрите виконавче провадження щодо примусового виконання судового наказу про стягнення з М. на користь КП “ХТМ” заборгованості за оплату житлово-комунальних послуг. Під час пошуку майна боржника було виявлено, що у боржника – фізичної особи немає майна, яке було б зареєстровано саме за боржником. Разом із тим представник стягувача повідомив державного виконавця про те, що боржник перебуває у зареєстрованому шлюбі із громадянкою Н.

Як повинен діяти державний виконавець? Чи допускається стягнення на майно, що перебуває у спільній сумісній власності? Чи змінилась б відповідь, якби боржник перебував не в зареєстрованому шлюбі, а у фактичних шлюбних відносинах?

33. ПАТ «Промінвестбанк» в особі Обласного відділення ПАТ «Промінвестбанк» у м. Запоріжжі 20 вересня 2015 р. звернувся до суду із заявою про встановлення способу і порядку виконання рішення суду. В обґрунтування вимог зазначив, що рішенням суду від 2 листопада 2011 р. в рахунок погашенням заборгованості за кредитним договором у розмірі 2196366,50 грн звернуто стягнення на предмет іпотеки нежитлову будівлю № 35 по вулиці Виноградній в м. Маріуполі, яка на праві власності належить ОСОБА_1, шляхом реалізації з прилюдних торгів за початковою ціною 1963489,00 грн. З дати проведення останньої оцінки майна у виконавчому провадженні минуло понад 4,5 роки, тож вона не є актуальною. Просить змінити порядок виконання судового рішення шляхом встановлення початкової вартості предмета іпотеки на рівні, що не нижчий за звичайні ціни на цей вид майна, на підставі оцінювання виконаного суб'єктом оціночної діяльності (незалежним експертом) під час проведення виконавчого провадження.

Пізніше цей самий суд у цій же справі за заявою ПАТ

«Банк» знову змінив порядок виконання рішення від 2 листопада 2011 р., враховуючи посилання заявника на те, що початкова ціна реалізації була визначена станом на 22 квітня 2011 р. і на сьогодні є завищеною та втратила актуальність, встановив порядок виконання рішення суду шляхом реалізації предмета іпотеки з прилюдних торгів за початковою ціною реалізації не нижче за звичайні ціни на цей вид майна на підставі оцінки суб'єкта оціночної діяльності, здійсненої у процедурі виконавчого провадження

Чи було допущено порушення законодавства про виконавче провадження?

34. Державний виконавець Другого відділу державної виконавчої служби Тернопільського міського управління юстиції звернувся в суд із поданням про звернення стягнення на кошти в розмірі 14013,44 грн, які належать Д. та які перебувають на депозитному рахунку Територіального управління Державної судової адміністрації України в Тернопільській області, з підстав невиконання боржником у добровільному порядку вимоги щодо примусового виконання виконавчого листа від 6 березня 2013 р. про стягнення з Д. на користь Ю. заборгованості в розмірі 12712,22 грн.

Суд відмовив у задоволенні клопотання виходячи з того, що державним виконавцем не надано жодного доказу, який підтверджував би зазначений ним факт належності коштів, на які він просить звернути стягнення, саме боржнику, а не будь-кому іншому, а тому і немає законної можливості задовольнити подання.

Чи правомірні дії суду? Який порядок звернення стягнення на майно боржника, яке знаходиться в інших осіб?

35. У рамках відкритого виконавчого провадження про стягнення аліментів державним виконавцем видано постанову, відповідно до якої із заробітної плати боржника мало бути стягнуто 30%.

Через деякий час стягувач звернулась до державного виконавця з клопотанням про звернення стягнення на майно

боржника, оскільки вже два місяці не було жодної сплати аліментів з боку останнього. Розглянувши клопотання, державний виконавець постановив звернути стягнення на майно боржника.

У свою чергу, боржник оскаржив вказану постанову, оскільки вже відбувається звернення стягнення на його заробітну плату. Крім того, боржник звертав увагу на порушення державним виконавцем вимог законодавства, оскільки останній не надав боржнику строк для самостійного виконання рішення.

Надайте правову оцінку ситуації.

7. Виконання рішень іноземних судів

Питання для обговорення

1. Загальні умови виконання рішень іноземних судів.
2. Виконання рішень майнового характеру.
3. Виконання рішень немайнового характеру.

36. Компанія «Vanco Prykerchenska Ltd» 18 квітня 2015 р. звернулася до суду із клопотанням, яким просить визнати в Україні остаточне рішення (на узгоджених умовах сторін) Арбітражного інституту Торговельної палати м. Стокгольма (Швеція) від 28 грудня 2014 р. у справі V (91/2012) між компанією “Vanco Prykerchenska Ltd” та державою Україна, яким між сторонами затверджено мирову угоду від 29 листопада 2014 р. (додаток А до рішення) разом із додатком № 1 до мирової угоди.

Які дії має вчинити суд після надходження зазначеного клопотання?

37. АТ «Банк» звернулося до суду з клопотанням про надання дозволу на примусове виконання на території України рішення Комерційного суду (відділення Королівської лави Високого суду правосуддя Сполученого Королівства Великої

Британії та Північної Ірландії) від 23 листопада 2015 р. у справі № 2012 Том 1099 d в частині стягнення з компанії «ЗРЛ Бетейлиганс Ей Джі» (ZRL BETELIGUNGS AG) на користь АТ «Банк» суми боргу.

Звертаючись до суду з даним клопотанням, представник стягувача посилається на те, що на території Печерського району м. Києва значиться зареєстрованим засноване боржником дочірнє підприємство «Юпітер Трейд», а відтак заява має розглядатися за місцезнаходженням боржника.

Яке рішення повинен прийняти суд? Які правила підсудності щодо питань про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду?

38. Ухвалою Святошинського районного суду м. Києва задоволено клопотання представника ВАТ «Фіннмебель» про надання дозволу на визнання та виконання на території України рішення Арбітражного суду м. Санкт-Петербурга Ленінградської області Російської Федерації від 25 березня 2010 р. про стягнення заборгованості з ВАТ ПК «Інтердор», яке надійшло до суду від Головного управління юстиції у м. Києві з посиланням на Конвенцію про правову допомогу і правові відносини по цивільних, сімейних і кримінальних справах (Мінськ, 1993) (далі – Мінська Конвенція) та розділ V Інструкції про порядок виконання міжнародних договорів з питань надання правової допомоги в цивільних справах щодо вручення документів, отримання доказів та визнання і виконання судових рішень, затвердженої наказом Міністерства юстиції України та Державної судової адміністрації України від 27 червня 2008 р. № 1092/5/54, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 2 липня 2008 р. за №573/15264 (№ 2-к/759/4/13).

Чи правомірні дії суду? Який порядок подання клопотання про надання дозволу на визнання та виконання іноземних арбітражних рішень?

39. У жовтні 2014 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Разелев-Ком» звернулося до суду із клопотанням про поновлення строку на пред'явлення рішення

іноземного суду до примусового виконання та про надання дозволу на примусове виконання на території України рішення Економічної Апеляційної Палати Республіки Молдова від 9 лютого 2010 р. у справі № 2є-57/10 про стягнення з відкритого акціонерного товариства «Енергомаш експорт» (Білорусь) 12 000 000 доларів США.

В обґрунтуванні клопотання вказано, що дане рішення, ухвалене відповідно до вимог чинного законодавства Молдови, набрало чинності і виконано добровільно боржником шляхом часткового погашення боргу в розмірі 5 999 977,62 доларів США.

Зазначено, що строк виконання цього рішення переривався частковим його виконанням, а також тим, що виконавчий документ знаходився у відділі по виконанню Буюкань Департаменту по виконанню Міністерства юстиції Республіки Молдова, тому ТОВ «Резелев-Ком» просило поновити строк для пред'явлення зазначеного рішення до виконання на території України у зв'язку з тим, що лише у липні 2014 р. їм стало відомо про те, що майно відповідача знаходиться на території України.

Чи підлягає клопотання про поновлення строку задоволенню? Які строки на пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання та про надання дозволу на примусове виконання? Які підстави для переривання такого строку та для його поновлення?

40. С.Н. звернувся до Шепетівського міськрайонного суду Хмельницької області з клопотанням про визнання в Україні рішення Вищого Суду штату Нью-Джерсі, округ Пассаїк, Сполучені Штати Америки від 23 серпня 2011 р. про розірвання шлюбу між С. П. та С.Н.

Розглянувши клопотання, суд відмовив у його задоволенні виходячи з того, що між Україною та США міжнародні договори про правову допомогу і правові відносини у цивільних і сімейних справах не укладались.

С.Н. оскаржив вказану відмову до апеляційної інстанції. Розглянувши скаргу, Апеляційний суд Хмельницької області

зазначив, що з висновком суду першої інстанції погодитися не можна та в підтвердження своєї позиції наводить наступне обґрунтування. Відповідно до п. 4 постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 грудня 1999 р. № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України» в разі, коли держава, про виконання рішення якої надійшло клопотання, не є учасницею договору, суди України не розглядають цього клопотання і відмовляють у його прийнятті, а якщо справу було заведено, – закривають провадження у справі. Посилаючись на викладене, Апеляційний суд вважає, що ухвала суду першої інстанції про відмову у задоволенні клопотання С.Н. підлягає скасуванню, а провадження у справі – закриттю.

Проаналізуйте зазначені судові рішення. Чи правомірні дії суду?

41. М. звернувся до Київського районного суду м. Одеси з клопотанням про визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню, та просив винести ухвалу про надання дозволу на примусове виконання рішення Вищого Суду штату Каліфорнія, округ Лос-Анджелес, Сполучені Штати Америки від 20 листопада 2012 р. по справі № ВО 553382, що набрало законної сили, а саме: визнати право власності та поділити майно, набуте М., який мешкає за адресою: м. Одеса, пр. Шевченка, б. 12/2, кв. 56, присудивши М.: 1) 50 % нерухомого майна, розташованого за адресою: Україна, м. Одеса, пр. Шевченка, 12/2, № 56; 2) половину інвентарю і домашнє приладдя, що знаходяться у квартирі (м. Одеса, Україна); 3) одяг, ювелірні вироби та інші особисті речі.

Чи підлягає задоволенню зазначене клопотання? Які правила визнання та виконання рішень іноземних судів? Яке право повинно бути застосоване?

8. Виконання рішень ЄСПЛ

Питання для обговорення

1. Юрисдикція ЄСПЛ.
2. Процедура імплементації рішення ЄСПЛ.
3. Процедура виконання рішення ЄСПЛ.

42. У серпні 2015 р. О.М. пред'явив позов до відділу примусового виконання рішень департаменту Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України про визнання неправомірною бездіяльність головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень департаменту Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Медведєва О.В. та посадових осіб цього відділу щодо своєчасного виконання рішення Європейського суду з прав людини від 17 липня 2014 р.; зобов'язати усунути порушення прав позивача і протягом місяця виконати рішення Європейського суду з прав людини у цій справі; стягнути з відповідача понесені позивачем фактичні витрати по вирішенню спору в досудовому порядку і моральну шкоду, заподіяну бездіяльністю.

Районний департамент Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України заперечував проти позову, мотивуючи це тим, що заходи зобов'язального характеру щодо примусового виконання рішення національного суду, яке підлягає виконанню в рамках рішення Європейського суду з прав людини, зобов'язаний вжити той державний виконавець, на виконанні в якого перебувало рішення національного суду, а не державний виконавець відділу примусового виконання рішень департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України. Зазначив, що контроль за виконанням додаткових заходів індивідуального характеру, передбачених у рішенні Європейського суду з прав людини, покладається на Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини. На відділ примусового виконання рішень департаменту Державної виконавчої служби

покладено виконання рішень Європейського суду з прав людини лише в частині виплати стягувачеві відшкодування.

Надайте правову оцінку ситуації.

43. Європейський суд з прав людини за результатами розгляду заяви зобов'язав державу–відповідача сплатити на користь заявника 10 000 євро відшкодування моральної шкоди. Враховуючи значну суму відшкодування, Секретаріат Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини звернувся до виконавчої служби із заявою про відстрочення суми відшкодування до нового бюджетного року, оскільки в поточному році вичерпано суму, передбачену бюджетом для таких виплат.

Чи правомірне клопотання Секретаріату? Хто є боржником у справах про виконання рішень Європейського суду з прав людини в частині справедливої сатисфакції?

44. До суду 7 жовтня 2013 р. надійшла заява відділу Державної виконавчої служби про заміну порядку і способу виконання рішення суду від 24 липня 2012 р. за позовом Міністерства юстиції України в інтересах держави Україна до З. та А. про відшкодування відповідачами збитків, завданих Державному бюджету України у сумі 225271,17 грн, на користь Державної казначейської служби України.

Із судового рішення по цій справі, отриманого 2 жовтня 2013 р., очевидно, що позивачем по справі виступало Міністерство юстиції України, а Державна казначейська служба України була третьою особою без самостійних вимог, а також що справу розглянуто відповідно до норм цивільного процесу.

Заявник вважає, що у виконавчому листі, виданому за рішенням суду, невірно вказано стягувача, оскільки питання відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини, врегульовані нормами наказу Міністерства юстиції України від 8 листопада 2011 р. № 3280/5 «Про затвердження Порядку організації роботи щодо відшкодування

збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини», відповідно до п. 7.1. якого Департамент взаємодії з органами влади у строк до 25 числа останнього місяця кожного кварталу надає Департаменту судової роботи інформацію про стан виконання рішень, прийнятих на користь держави в особі Міністерства юстиції України. А тому заявник вважає, що по справах про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини, рішення приймаються на користь держави саме в особі Міністерства юстиції України.

Чи підлягає заява задоволенню? Хто є суб'єктами виконавчого провадження у справах про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини?

45. До Першотравневого ДВС 27 лютого 2013 р. звернулася П. із заявою про відкриття провадження для виконання рішення Європейського суду з прав людини від 26 липня 2012 р. щодо зобов'язання боржника виконати рішення національного суду, а саме рішення Першотравневого районного суду від 9 березня 2006 р., однак державний виконавець своєю постановою від 13 березня 2013 р. відмовила у відкритті виконавчого провадження у зв'язку з неподанням виконавчого документа.

Чи правомірні дії П. і державного виконавця? Які документи мають бути надані для відкриття виконавчого провадження щодо примусового виконання рішення ЄСПЛ?

46. ЄСПЛ 12 грудня 2013 р. ухвалив рішення на користь Р. Відділ примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України 5 листопада 2014 р. виніс постанову про закінчення виконавчого провадження з виконання рішення ЄСПЛ від 12 грудня 2013 р. у зв'язку з фактичним виконанням рішення.

Із цією постановою Р. не погодився і звернувся з позовом до Державної виконавчої служби, обґрунтувати його

так: оскільки відповідачем при винесенні спірної постанови не було враховано вимоги ч. 1 ст. 36 Закону України «Про Національний банк України», відповідно до яких розмір належної справедливої сатисфакції за рішенням Європейського суду з прав людини має дорівнювати гривневому еквіваленту присудженої грошової суми у розмірі 2000 євро за офіційним курсом Національного банку України станом на день здійснення виплати та вимоги ч. 1,2 ст. 8 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», згідно з якими виплата належного відшкодування має бути здійснена у тримісячний строк з моменту набуття Рішенням статусу остаточного, а зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти. З огляду на це рішення ЄСПЛ від 12 грудня 2013 р. у дійсності виконано неналежно і не в повному обсязі, а грошові кошти отримані частково.

Представник відповідача надав суду письмові заперечення на позов, у яких зазначив, що державний виконавець діяв у спосіб, визначений Законом України «Про виконавче провадження», а саме: 5 листопада 2014 р. було винесено постанови про закінчення виконавчих проваджень на підставі Закону України «Про виконавче провадження», оскільки грошові кошти були перераховані стягувачу платіжним дорученням Міністерства юстиції України за № 2391 від 22 липня 2014 р. у розмірі 31528,38 грн (еквівалент 2000 євро), платіжним дорученням Міністерства юстиції України № 3281 від 10 червня 2014 р. сплачена заборгованість за рішенням національного суду в розмірі 3840,00 грн, платіжним дорученням Міністерства юстиції України № 7414 від 10 жовтня 2014 р. сплачена пеня за несвоєчасне виконання рішення Європейського суду з прав людини у розмірі 446,16 грн.

Зауважив, процес виплати справедливої сатисфакції не є миттєвим і може тривати декілька тижнів або місяців, що пов'язано з низкою факторів, зокрема, отримання від заявника

інформації, необхідної для проведення виплати, узгодження із загальними бухгалтерськими правилами, технічні затримки властиві банківським транзакціям, вибір способів перерахунку та ін.

Яке рішення повинен прийняти суд? Проаналізуйте судову практику з даного питання.

47. ТОВ «П» 15 серпня 2015 р. звернулося до Київського відділу державної виконавчої служби м. Харкова Головного територіального управління юстиції у Харківській області із заявою про відкриття виконавчого провадження для виконання рішення ЄСПЛ від 22 листопада 2014 р. Державний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження з таких причин: а) заява написана не на офіційному бланку юридичної особи; б) відсутній оригінал довіреності представника; в) не надано оригінальний текст та переклад рішення ЄСПЛ; г) виконання рішень ЄСПЛ підвідомчі не районному відділу ДВС, а відділу примусового виконання рішень Головного територіального управління юстиції в області.

Чи правомірні дії державного виконавця? Проаналізуйте зазначені причини відмови у відкритті виконавчого провадження на відповідність національному законодавству.

9. Судова влада у виконавчому провадженні

Питання для обговорення

1. Роль суду у виконавчому провадженні.
2. Юрисдикція суду у вигляді допоміжних повноважень у виконавчому провадженні.
3. Юрисдикція суду у вигляді контрольних повноважень у виконавчому провадженні.

48. Під час виконавчого провадження з примусового виконання судового наказу про стягнення заборгованості за оплату житлово-комунальних послуг державний виконавець

описав майно боржника та наклав на нього арешт. Боржник, не погодившись із доцільністю накладення арешту на все майно, звернувся зі скаргою на дії державного виконавця до суду. Отримавши скаргу та перевіrivши її на відповідність вимогам форми та змісту, суд постановив ухвалу про відкриття провадження у справі та, враховуючи її складність, призначив попереднє судове засідання.

Чи правомірні дії суду? Який порядок розгляд скарг на дії державного виконавця?

49. ПАТ «К.» звернулось з позовом до М. про стягнення заборгованості за кредитним договором. Суд першої інстанції ухвалив рішення про задоволення позову. Не погодившись із рішенням, М. оскаржив його до суду апеляційної інстанції, який це рішення скасував і ухвалив нове, яким відмовив у задоволенні позовних вимог. ПАТ «К.» звернулося із касаційною скаргою на вказане рішення. Розглянувши справу, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ скасував усі рішення по справі та ухвалив нове – про часткове задоволення позову.

ПАТ «К.» звернулося до канцелярії місцевого суду за отриманням виконавчого листа, однак працівник канцелярії пояснив, що, оскільки рішення було ухвалено ВССУ, за виконавчим листом необхідно звертатися саме до канцелярії із цивільних справ ВССУ.

Чи правомірні дії працівника канцелярії? Яка процедура отримання виконавчого листа?

50. Рішенням Солом'янського районного суду м. Києва від 22 травня 2016 р. задоволено позов Ж.І.Г. про стягнення нарахованої, але не виплаченої заробітної плати, стягнуто з ТОВ «В.А.» на користь позивача заборгованість із заробітної плати в сумі 14314 грн та зазначено, що рішення суду в частині стягнення заробітної плати в межах суми платежу за один місяць допущено до негайного виконання, проте, яка саме сума підлягає стягненню в порядку негайного виконання судом першої інстанції, не зазначено. Відповідний виконавчий лист надано

позивачу для пред'явлення до органів виконавчої служби.

Які повинен діяти державний виконавець у разі надходження такого виконавчого листа?

51. Київський районний суд м. Суми ухвалив рішення про стягнення з ТОВ «Н.» на користь П. заборгованості за договором оренди та видав відповідний виконавчий лист. Через 2 місяці П. Звернувся до суду із заявою про видачу дубліката виконавчого листа у зв'язку з тим, що оригінал загублений. У судовому засіданні щодо вирішення вказаного питання представник боржника заперечував проти видачі дубліката, оскільки борг частково сплачений у добровільному порядку, тож у новому документі має бути зазначено нову суму боргу.

Чи правомірні вимоги заявника? Яке рішення повинен прийняти суд?

52. В.В.В. звернулася до районного суду м. Черкаси із заявою про видачу їй дубліката виконавчого листа, виданого на виконання рішення про стягнення з Р.Р.Р. аліментів на утримання дитини, у зв'язку із встановленням другого місця отримання доходу боржника Р.Р.Р. – пенсії.

Суд залишив заяву без руху, повідомивши, що згідно з ЦПК України у разі звернення із заявою про видачу дубліката виконавчого листа або судового наказу заявник повинен сплатити судовий збір.

Чи правомірні дії суду?

53. Жовтневий районний суд м. Кривого Рогу, ознайомившись із мировою угодою, переданою Жовтневим відділом ДВС Криворізького міського управління юстиції, дійшов висновку про залишення без розгляду мирової угоди, укладеної між сторонами виконавчого провадження – С.В.М. та ТОВ «Х.», пославшись на порушення державним виконавцем встановленого ЦПК України триденного строку передання її до суду для перевірки та визнання і неподання до суду її оригіналу та відповідних документів, які надійшли від сторін виконавчого провадження у зв'язку з її укладенням.

Чи відповідають дії суду та державного виконавця чинному законодавству?

2. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Курс цивільного процесу / за ред. В. В. Комарова. Харків: Право. 2011. С. 940–1024.

Проблеми теорії та практики цивільного судочинства / за заг. ред. В. В. Комарова. Харків: Харків юридичний, 2008.

Виконавче провадження: навч.-практ. посіб. / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. Харків, 2014.

Васильєв С. В. Основи виконавчого провадження: навч. посіб. Харків: Одиссей, 2008.

Сібільов Д. М. Принципи законності та верховенства права у виконавчому провадженні: ідеологічні аспекти їх реалізації. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2012. № 1.

Сибилёв Д. М. Генезис исполнительного производства в Украине: доктрина и тенденции. *Арбитражный и гражданский процесс*. 2010. № 11.

Сібільов Д. М. Правосуб'єктність субборжників у виконавчому провадженні. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Вип. 2/2016. С. 104–107.

Сібільов Д. М. Окремі питання класифікації суб'єктів виконавчих правовідносин в Законі України «Про виконавче провадження». *Юридична наука в XXI столітті: перспективи та пріоритетні напрями досліджень*. Запоріжжя: ЗНУ, 2017. С. 46–48.

3. ПИТАННЯ ДЛЯ ІСПИТУ

1. Доступність правосуддя та виконавче провадження.
2. Виконавче провадження як частина судового розгляду.
3. Рішення Європейського суду з прав людини у сфері виконання судових рішень.
4. Проблеми організації та діяльності Державної виконавчої служби.
5. Нормативні джерела виконавчого провадження.
6. Система виконавчого провадження.
7. Предмет виконавчого провадження.
8. Принцип диспозитивності у виконавчому провадженні
9. Принцип співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями.
10. Принцип гласності у виконавчому провадженні.
11. Принципи (засади) виконавчого провадження.
12. Заходи примусового виконання у виконавчому провадженні.
13. Поняття та класифікація суб'єктів виконавчого провадження.
14. Державний виконавець та його акти.
15. Приватні виконавці, їх права та обов'язки.
16. Юрисдикція приватних виконавців.
17. Відповідальність приватних виконавців.
18. Особи, які беруть участь у виконавчому провадженні.
19. Сторони у виконавчому провадженні.
20. Правонаступництво у виконавчому провадженні.
21. Представництво у виконавчому провадженні.
22. Повноваження представника у виконавчому провадженні.
23. Участь у виконавчому провадженні прокурора.
24. Особи, що сприяють здійсненню виконавчого провадження.
25. Перекладач у виконавчому провадженні.
26. Поняті у виконавчому провадженні.
27. Спеціаліст у виконавчому провадженні.

28. Зберігач арештованого майна у виконавчому провадженні.
29. Відводи у виконавчому провадженні.
30. Виконавчі документи як підстави виконання.
31. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання.
32. Добровільне виконання виконавчого документа.
33. Відкриття виконавчого провадження.
34. Місце виконання рішення.
35. Час здійснення виконавчих дій.
36. Строки у виконавчому провадженні.
37. Переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання.
38. Поновлення строків у виконавчому провадженні.
39. Негайне виконання виконавчих документів.
40. Відстрочка та розстрочка виконання виконавчих документів.
41. Встановлення чи зміна способу та порядку виконання виконавчих рішень.
42. Відкладення проведення виконавчих дій.
43. Зупинення виконавчого провадження.
44. Закінчення виконавчого провадження.
45. Повернення виконавчого документа.
46. Відновлення виконавчого провадження.
47. Виконавчий збір.
48. Витрати, пов'язані з проведенням виконавчих дій.
49. Розшук боржника та його майна.
50. Розшук дитини.
51. Розподіл стягнутих грошових сум та черговість задоволення вимог стягувача.
52. Винагорода приватного виконавця.
53. Порядок звернення стягнення на грошові суми та інше майно боржника.
54. Майно, на яке не може бути звернене стягнення.
55. Арешт майна боржника.
56. Вилучення арештованого майна.
57. Передача на зберігання арештованого майна.

58. Оцінка майна боржника.
59. Реалізація арештованого майна. Електронні торги «СЕТАМ».
60. Документи, які надаються державним виконавцем для проведення торгів.
61. Звернення стягнення на заробітну плату та інші види доходів боржника.
62. Відрахування із заробітної плати та інших видів доходів боржника.
63. Види доходів, на які не може бути звернене стягнення.
64. Виконання виконавчих документів про стягнення аліментів та заборгованості по аліментах.
65. Виконання виконавчих документів, які зобов'язують боржника вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення.
66. Виконання виконавчих документів про поновлення на роботі.
67. Виконання виконавчих документів про виселення боржника, вселення стягувача.
68. Виконання виконавчих документів немайнового характеру по шлюбно-сімейним справам.
69. Захист прав учасників виконавчого провадження.
70. Оскарження дій (бездіяльності) державного виконавця та приватного виконавця.
71. Судова юрисдикція щодо розгляду скарг на рішення, дії та бездіяльність державних та приватних виконавців.
72. Пред'явлення позову в виконавчому провадженні.
73. Позов про відшкодування шкоди, заподіяної неправомірними діями державного виконавця.
74. Позов про звільнення майна від арешту та виключення його із реєстру.
75. Особливості звернення стягнення на дебіторську заборгованість.
76. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб.
77. Особливості звернення стягнення на нерухоме майно.
78. Особливості звернення стягнення на цінні папери.

79. Особливості звернення стягнення на заставлене майно.
80. Особливості звернення стягнення на частку в спільному майні.
81. Особливості виконання рішень третейських судів.
82. Майнові стягнення з держави, державних установ та державних підприємств.
83. Межі майнової відповідальності держави.
84. Межі майнової відповідальності фізичних осіб.
85. Межі майнової відповідальності юридичних осіб.
86. Виконання судових актів стосовно іноземних громадян, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб.
87. Імунітет іноземних громадян та держав у виконавчому провадженні.
88. Виконавче провадження і міжнародні угоди про правову допомогу.
89. Виконання рішень іноземних судів та арбітражів.

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Завдання для практичних занять	7
2. Список літератури.....	34
3. Питання для іспиту.....	35

Навчальне видання

Електронне видання

**МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
ТА ЗАВДАННЯ**

**ДЛЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»

для студентів другого (магістерського)
освітньо-кваліфікаційного рівня
галузі знань 08 «Право»
спеціальності 081 «Право»

У к л а д а ч і : СІБІЛЬОВ Денис Михайлович,
КАЛАМАЙКО Андрій Юрійович,
СГОРОВА Ольга Вікторівна

Відповідальний за випуск *К. В. Гусаров*

Редактор *О. І. Борисенко*
Комп'ютерна верстка *Л. П. Лавриненко*